

Kezdeményezésükre és részvételükkel 1895-ben Brüsszelben megalakult az IIB (*International Institute of Bibliography = Nemzetközi Bibliográfiai Intézet*). Fő feladatuknak a világirodalom kumulatív bibliográfiájának összeállítását tartották és 1914-re több mint 11 millió tételt gyűjtöttek össze. Ez a bibliográfia később *Universal Bibliographic Repertory (Egyetemes Bibliográfiai Repertórium)* néven vált ismertté. Az irodalmat eleinte a Dewey-féle Tizedes Osztályozás alapján rendezték, majd ezt továbbfejlesztették és kidolgozták az *Egyetemes Tizedes Osztályozást (Universal Decimal Classification – UDC)*, amelynek tökéletesítése és bővítése ma is a FID egyik legfontosabb feladata. Az ETO-t jelenleg több mint 300 ezer könyvtárban használják a világ több mint 50 országában.

Az *Universal Bibliographic Repertory*-t ugyan nem fejezték be, de az Intézet tevékenységi köre egyre szélesedett. Foglalkozni kezdtek a szabványosítás, a katalógizálás, a sokszorosítástechnika problémáival. 1931-ben a Bibliográfiai Intézet felvette az *International Institute of Documentation (IID – Nemzetközi Dokumentációs Intézet)*, 1938-ban pedig a *Federation International de Documentation (FID – Nemzetközi Dokumentációs Szövetség)* nevet.

Az 1959-ben *Varsóban* megtartott 25. FID-konferencián hosszú lejáratú akcióprogramot dolgozott ki a Szövetség, 1970-ben *Buenos Airesben* a 30. konferencián pedig ötéves tervet fogadtak el. E program szerint a FID fő célja, hogy „... a nemzetközi együttműködés alapján elősegítse a kutatást és fejlesztést a dokumentáció terén, ez többek között a valamennyi tudományág területéről szerzett információ rendezését, tárolását, keresését, terjesztését és értékelését jelenti.” A FID tudományos és módszertani feladatai közé tartozik az informatika elméletének továbbfejlesztése, az automatizált információs rendszerek kérdéseinek vizsgálata, az ETO folyamatos fejlesztése és információs szakemberek oktatása. Gyakorlati feladata továbbképző tanfolyamok, nyári egyetemek, nemzetközi kongresszusok szervezése, tudományos munkák publikálása.

A FID alapításának 80. évfordulójára megjelent összeített kiadványjegyzék a tudományos információ elméletével és gyakorlatával foglalkozó 500 művet sorol fel. Az

1951 óta megjelenő *FID News Bulletin* rendszeresen beszámol a Szövetség munkájáról. 1975-ben jelent meg először az *International Forum on Information and Documentation* c. folyóirat angol és orosz nyelven a VINITI kiadásában. Az információs és könyvtartudományi kutatásokra vonatkozó legújabb anyagot a havonta megjelenő *R & D Projects in Documentation and Librarianship* közli.

A FID-nek ma 74 tagországa van, a legfontosabb nem-kormányzati nemzetközi szervezet, amely tudományos információval és dokumentációval foglalkozik. Az ENSZ és az UNESCO tanácsadó szerve, és közreműködött az UNISIST-program megvalósításában is.

/International Federation for Documentation: foundation and development = International Forum on Information and Documentation, 1. köt. 2. sz. 1976. p. 3–4./

(Ferch Magda)

FID szimpózium

A FID fennállásának 80. évfordulója alkalmából „*Információs rendszerek a társadalmi-gazdasági fejlődés szolgálatában – visszatekintés és távlatok*” címmel rendezett szimpóziumot 1975. szeptember 30–október 5. között Brüsszelben. A szimpózium célja volt annak elemző vizsgálata, miként járul hozzá a tájékoztatásügy a fejlett és fejlődő országokban a társadalmi-gazdasági haladáshoz.

A megnyitó ünnepi megemlékezést a FID elnöke tartotta. A plenáris üléseken – melynek első szekcióján dr. LÁZÁR Péter szerepelt raportörként – a fejlett és fejlődő országok országos információs szerveit és rendszereit ismertették, majd a munkabizottsági üléseken az oktatásügy, a mezőgazdaság és az ipar területén folyó információs munkákat tekintették át.

A szimpóziumon hazánkat dr. BALÁZS Sándor, FÖLDI Tamás, JÁNSZKY Lajos és dr. LÁZÁR Péter képviselték.

A szimpózium teljes anyaga megtalálható az OMKDK könyvtárában a K 2321/1975. szám alatt.

KÖNYVISMERTETÉSEK

Szakosított információs központok leírása

Joan M. HARVEY most megjelent könyve szakosított információs központok kialakításának kérdéseivel foglalkozik, válogatott amerikai és angol központok leírásával. A szerző néhány figyelemre méltó megállapítást tesz, összevetve a brit és az amerikai információs politikát és gyakorlatot. A legjelentősebb különbségek közé tartozik például, hogy amíg az angol információs központokban

alig vagy egyáltalán nem foglalkoznak a dokumentumban rejlő információk értékelésével, addig az amerikai központok zömében erre igen nagy figyelmet fordítanak.

A könyv adatai: HARVEY, Joan M.: *Specialised Information Centres*. The Shoe String Press, Hemden, 1976. \$ 7,50. ISBN 0–208–01512–3.

/Information Retrieval and Library Automation, 12. köt. 2. sz. 1976. p. 11./